

عنوان مقاله:

تحلیل رقابتی محدودیت های سرزمینی در توافق های عمودی (مطالعه تطبیقی در حقوق آمریکا، اتحادیه اروپا و ایران)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های حقوق تطبیقی، دوره 26، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

معصومه اکبریان طبری - Ph.D. Student in Private Law, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

میرقاسم جعفرزاده - Associate Professor, Law Faculty of Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

محدودیت های سرزمینی معمولاً توسط بنگاه های اقتصادی بالادست، در خصوص محدوده فروش محصولات موضوع قرارداد، یا بر اساس ویژگی ها و خصوصیات مشتریان، در زنجیره تولید یا توزیع بر شرکت های پایین دست تحمیل می شوند. یکی از موضوعات بحث برانگیز، بررسی مغایرت یا عدم مغایرت این محدودیت ها با حقوق رقابت است. این پژوهش در جستجوی پاسخی روشن به این پرسش اساسی است که آیا محدودیت های سرزمینی لزوماً ناقض حقوق رقابت تلقی شده یا جزء محدودیت های مطلق قرار دارند. نتایج این مطالعه تطبیقی نشان می دهد که این محدودیت ها در- حقوق رقابت ایالات متحده آمریکا، طبق قاعده معقولیت ارزیابی می شوند. درحالی که در حقوق اتحادیه اروپا، معافیت هایی برای ارزیابی آثار رقابتی پیش بینی شده که در صورت انطباق با معیارهای اعلام شده، مشروع قلمداد می شوند. در برابر، در نظام حقوقی ایران قانونگذار به صورت مطلق، صرفاً به ذکر دو مصداق در ماده ۴۴ ق.ا.س.ک.ا به عنوان شروط محدودکننده ضد رقابتی بسنده نموده است. از این رو تحقیق حاضر پس از تبیین مفهوم و پیامدهای اقتصادی، به بررسی و تحلیل رویه محاکم و قوانین ایالات متحده آمریکا، اتحادیه اروپا و حقوق ایران از منظر حقوق رقابت می پردازد و ضمن انعکاس کاستی ها، پیشنهاد هایی مبنی بر اصلاح مقررات ایران، برای انطباق بیشتر با مبانی و اهداف حقوق رقابت، ارائه می کند.

کلمات کلیدی:

Competitive Evaluation, Customer Allocation, Economic Effects, Territorial Restrictions, Vertical Agreements

ارزیابی رقابتی، محدودیت های سرزمینی، تخصیص مشتریان، توافق های عمودی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1924447>

